

Megújult kulturális tér az Érmelléken

Évtizedes vajúdas után megújult a székelyhídi művelődési ház. A kisváros ezáltal az Érmellék kulturális központjává avanszált. Az intézmény igazgatójával, **Fekete Katalinnal** beszélgettünk.

– *Hogyan és mikor kapcsolódott be a város közösségi életébe? Annyit tudni lehet, hogy hosszú évek óta mindig ott „nyüzsög”, szervez, előad, ahol épp valami fontos történik. Akár a város arca is lehetne...*

– Mindez még középiskolai éveim alatt kezdődött, már akkor részt vállaltam a kulturális rendezvények szervezésében, műsorvezetőként is kipróbáltam magam. A közönségtől érkező kedvező visszajelzések okán még lelkesebben belelendültem a munkába, egy idő után más településekről is felkértek, hogy levezényeljek egy-egy falunapot. Olyannyira a színpad közelébe kerültem, hogy érettségi után bábszínész lettem a nagyváradi Matyi Műhely társulatnál. Ez az időszak nagyon jó iskolának bizonyult a kommunikáció, az előadókészség fejlesztésében. Ugyanakkor egyfajta változatosságot is jelentett a különböző turnékon való részvétel. Amellett, hogy a megye minden apró zegzugában megjelentünk, mosolyt csaltunk a gyermekek arcára Szilágy és Szatmár megyében, bebarangoltuk a Szé-

Fekete Katalin
igazgató

A művelődési
központ új
köntösben

kelyföldet is, és Szlovákia magyarok lakta területein is megfordultunk, sőt még Svédországba is sikerült eljutnunk.

– *Végül mégis visszatért szülővárosába...*

– Hat év élményekben, tapasztalatszerzésben gazdag időszak után városunk akkori polgármestere megkeresett, illetve felkért, hogy térjek haza. Sikeres versenyvizsgával így lettem kulturális előadó. Azóta bő másfél évtized telt el. Akkori feladataim között szerepelt a városban élők kulturális igényének felmérése. Ide sorolandó a diákság érdeklődésének orientálása a kultúra és a művelődés különböző szegmensei felé. Akkoriban kevés célirányos rendezvényre került sor, éppen ezért igyekeztünk a tudatos, értékközpontú igényformálásra. A legjobb módszer a gyermekek révén kicsalogatni a szülőket a komfortzónájukból. Ennek hatásfokát egy hétköznapi példával is szemléltethetem: ha a birkanyáj nem akar átmenni egy patakon, mit tesz a juhász? Ólbe veszi a kisbárányt, és átgázol vele a vízen. Az anyajuh természetes ösztöne, hogy követi kicsinyét a túlsó partra. Az első ilyen megnyilvánulásra a sörkertnek nevezett teraszon és a kastélykert-

A nézőteret is korszerűsítették

ben került sor. Örömmel tapasztaltuk, hogy van igény a közösségi rendezvényekre, a siker a jó szervezésben rejlik. A városhoz tartozó öt faluban pedig a lassan feledésbe merült szüreti multságokat, az azokhoz köthető szokásokat keltettük életre. Lépésről lépésre az igényesség felé haladtunk, amatőr színjátszó kör is alakult. A Tini Dance táncsoport egyre nagyobb hírnévre tett szert külföldi fellépései, televíziós szereplései révén. Ezzel arányosan viszont a művelődési ház állaga rohamosan romlott. Az említett táncsoport egyik próbáján beszakadt a színpad fölötti mennyezet, életveszélyessé vált a létesítmény. A további használatát be is tiltották. 2010-től mostanig nem volt működő művelődési háza a városnak. Hiánypótlóként a városi múzeum épülete szolgált, ahol könyvbemutatókat, kiállításokat, konferenciákat rendeztünk. Egyik alkalommal a Magyar Újságírók Romániai Egyesülete is nálunk tartotta éves szakmai találkozóját és díjátadóját. A legrangosabb helyi eseményre, a magyar kultúra napi jótékonsági bálra évente a múzeum aulájában került sor. Végül is minden eltervezett rendezvénynek megfelelő helyszínül szolgált a múzeumi tér, leszámítva a színházi előadásokat.

– Ez akkor azt jelenti, hogy színpad nyújtotta élmények nélkül nőtt fel, kis túlzással mondván, egy generáció? Mert ugye kevesen engedhették meg maguknak, hogy nagyvárosi színházak előadásait látogassák.

– Igyekeztünk megoldást keresni, a Munkásklubban zajlottak színielőadások. A színészek igyekeztek mindent megtenni, de a helyszín jellege folytán mégsem történt meg az a varázs, ami egy nagyszínpadi előadásban rejlik.

– Sok idő telt el az idén januárra elkészült művelődési központ átadásáig. Hosszú

A korábbi „színházat” kibővítették

Biharország – kultúra

kálvária előzte meg, gyakran csak a remény maradt, hogy lesz előrelépés. Hogyan élték meg ezt a bizonytalan időszakot?

– Harmadik nekifutásunkat siker koronázta. A mostanit megelőző két alkalommal is elfogadták a pályázatunkat, csak éppen a munkálatok nem kezdődtek el; vagy a kormány bukott meg, vagy a politika bugyraiban „el tévedt” a szándék, vagy beköszöntött a gazdasági válság. Sokan úgy vélekedtek, hogy a városnak ez a jellegzetes épülete, amely 1960-ban épült, enyészetre van ítélve. Béres Csaba polgármester végig kitartott, ostromolta a bukárestieket, minden szálát megmozgatott a siker érdekében. Szívós fáradozása nem volt hiábavaló.

– Új borhoz új tömlő illik, de ez fordítva is igaz. Felépült, megújult a művelődési ház, egyúttal a kultúrreferens státusa is megváltozott, új munkatársak kerültek mellé.

– A feladatköröm lényegesen nem változott attól, hogy igazgató lettem, a célom továbbra is az, hogy felpozícióját a kulturális életet, új és változatos rendezvényekkel dúsítsam a hétköznapiakat. Két új munkatárs is csatlakozott hozzám, két további alkalmazottal a 37 ezer kötetes városi könyvtár is az igazgatóság égisze alatt, a létesítményben tevékenykedik.

– Milyen tartalommal szándékoznak megtölteni a művelődési központot?

– A már bejártatott évi 22 rendezvényünkhöz színházi előadásokat társítunk. Ide várjuk a nagyváradi és a szatmárnémeti művészeti csoportokat. A bérletes előadások visszahonosítását is tervezzük. A polgármesternek köszönhetően élő kapcsolatot tartunk fenn a nagyváradi Művészeti Líceummal, havi rendszerességgel fellépési lehetőséget nyújtunk számukra.

D. Mészáros Elek